

var øvet Uret mod vedkommende, skulde han vel ikke kunne hindre Afskedigelsen, men være berettiget til at tillægge ham den fulde Løn i Pension. Naar vedkommende fik fuld Løn uden at skulle arbejde, var han i alt Fald sikret. Jeg svarede i en følgende Artikel paa dette Spørgsmaal, at jeg godt kunde medvirke til en saadan Ændring, da jeg gerne vilde sikre Lærerne fuldt ud, saa at de ikke paa nogen Maade skulde lide økonomisk Tab. Jeg tror, at hvis der skal ske en Ændring af § 8, maa det være en Ændring i den Retning, der er nævnt af Lærer Hammer. Den giver Lærerne og Lærerinderne fuld Sikkerhed mod uden egen Skyld og uden Erstatning at blive kastet paa Gaden, og den lader Forældrene beholde den Ret, de i Forvejen har.

Jeg skal paa dette Tidspunkt indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg skal, som sagt, gerne gøre, hvad jeg kan, for at vi kan faa en Ændring som den af mig her antydede, og jeg føler mig overbevist om, at hvis det skulde lykkes — hvad jeg ikke vil haabe — at faa ændret § 8 saaledes, at man fratog Forældrene den Ret, der er givet dem, til at blive en uduelig Lærer eller Lærerinde kvit, vilde det vække en saadan Uvillie og Harme blandt Forældrene, at Kravet om denne Ret vilde blive rejst med fornyet Styrke og sikkerlig ikke ophøre, før det blev opfyldt. Og det vilde ikke være til Gavn for nogen af Parterne, for, som jeg sagde i Begyndelsen, baade Forældre og Lærere er sikkert bedst tjente med, at der arbejdes i god Forstaaelse og under gensidig Tillid, som det ærede Medlem fra Holbæk (Nøhr) udtalte. Men husk blot paa, at Tilliden skal være gensidig. Den økonomiske Konsekvens af den nævnte Ændring vil være af saa ringe Betydning, at den vilde være aldeles umærkelig.

Jeg haaber, at vi i Fredelighed kan forhandle om dette Spørgsmaal og naa til et godt Resultat.

Hegelund-Lange: Ligesom Jøderne er spredte over næsten hele Verden, saaledes er de Poster paa Finansloven, som i særlig Grad af rent faglige Grunde maa interessere en Læge, spredte over næsten hele Budgettet. Man maa søge dem hos Trafikministeren, hos Indenrigsministeren, hos Justitsministeren, hos Kultusministeren og hos Forsvarsministeren. Man maa med andre Ord hoppe som en Fugl fra Blad til Blad for efterhaanden at sammenpikke alle disse Poster, nogle smaa, andre større, hvis man som Læge vil have Overblik over,

hvad Staten ofrer for at forebygge, lindre eller helbrede Sygdomme. Der er mange smaa Poster, men, som De alle ved, adskillige store. Her er Indenrigsministeren i Spidsen med den store enkelte Post paa omtrent 3 Mill. Kr. til de anerkendte Sygekasser. Justitsministeren er i Spidsen, for saa vidt som det samlede Beløb til disse Formaal er størst paa hans Budget, nemlig $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men fordelt særlig paa to meget store Poster: Sindssygevæsenet $1\frac{1}{4}$ Mill. og Tuberkulosevæsenet $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Kultusministerens Budget er saa højt oppe som paa 3 Mill. Kr. Han har de døvstumme, blinde, vanføre og aandssvage under sig med et Udgiftsbeløb af $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. og i Aar Rigshospitalet med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. De andre Poster er mindre. Man vil straks lægge Mærke til den Ejendommelighed, at man ikke kan se nogen rimelig Grund til denne Splittelse. Man kunde meget godt tænke sig den Mulighed, at alle disse Poster blev samlet under et eneste Ministerium: Sundhedsministeriet. Det vilde i saa Fald blive et stort Ministerium, det vilde faa et Budget paa omkring 11 Mill. Kr. Der er andre iøjnefaldende Mærkværdigheder. Det er mærkeligt, at Aandsvagevæsenet sorterer under Kultusministeriet, Sindssygevæsenet under Justitsministeriet. Altsaa, ærede Medlemmer, er en Mand kun aandssvag, sorterer han under Kultusministeren, men bliver han, om jeg saa maa sige, helt tosset, overgaaar han til Justitsministerens Forsorg.

Det samlede Beløb af alle disse Bevillinger er, som sagt, over 11 Mill. Kr., det vil sige over 10 pCt. af Udgifterne paa det samlede Statsbudget. Jeg tror roligt, jeg tør hævde, at der ikke findes noget Land i Europa, hvor der procentvis ofres saa stort et Beløb paa Forebyggelse, Lindring og Helbredelse af Sygdom, og der kan da være Grund til at spørge: Hvad opnaar Staten derved? Selvfølgelig opnaar den først og fremmest den omtalte Lindring og Hjælp i mangfoldige Tilfælde. Det er Ting, som ikke kan maales i Tal. Men der kan være Grund til at spørge: Kan vi paa Danmarks Statistik udtrykkelig se, at disse Beløb gør paavisselig Nytte? Det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) var lidt inde derpaa forleden Dag. Han viste, hvorledes Dødeligheden her i Danmark var faldet i overordentlig Grad, hvorledes den fra 1840—49 op til 1906—10 f. Eks. for Børn fra 0 til 5 Aar var faldet fra 588 til 342 pro mille. Jeg slog Tallene efter, og de var rigtige, men til en vis Grad mangelfulde, og det undrede mig, at